

Батька виглядаю.
А може вже поєдналась
З паном моя мати,
Може знову розкошує
Грішниця в палатах!
Та й замовкла русалочка,
В Дніпро поринула,
Мов пліточка, а лозина
Тихо похитнулась.

Вийшла мати погуляти —
Не спить ся в палатах;
Пана Яна нема дома,
Ні з ким розмовляти.
А як прийшла до берега,
То й дочку згадала,
І згадала, як купала
І як промовляла;
Та й байдуже! Пішла собі
У палати спати;
Та не дійшла: довело ся
В Дніпрі ночувати.
І не чулась, як зусіли
Дніпрові дівчата,
Та до неї: ухопили,
Та й ну з нею гратись!
Радісінькі, що піймали,
Грались, лоскотали,
Поки в вершу не запхали,
Та й зареготались.

Одна тільки русалонька
Не зарегодалась.

1846. 9.-VIII.

Київ.
